

2006
Nr 5

MAHETRE

EMALAEVA
EMADEPÄEV

SUUR EMA JA
ÕNNEÄMBLIK

TEISTSUGUNE
MÕTE

MEISTERDA
EMALE ÜKS KAUNIS ROOSI!

LEHEKUU VÖRUMAAL

Käes on maikuu ehk lehekuu. Käes on aeg, mil puhkevad pungad ja tärkab rohi ning metsa all lööb lohkama jänesekapsas. Maailm muutub mõnusalt roheliseks – just selliseks, nagu seda kujutab kunstnik Peeter Laurits lehekuisse Tähekesese kaanepildil.

Kevad saabub Eestisse enamasti Võrumaa kaudu. Võrumaa on Eestimaa kõige lõunapoolsem maakond ja esmalt jõuavad soojad lõunatuuled just siia, et seejärel üle Mulgimaa Virumaale puhuda ning sealt edasi Soomemaale rännata. Sestap ära imesta, et ma just nüüd taas kord Võru asja ajan – näitan sulle Lõuna-Eesti kunstnike joonistusi ning lasen sul lugeda mitmete Võrumaaga seotud kirjanike jutte. Kes oskavad, võivad seda teha suisa võru keeles, sest lehekuine Täheke ilmub ka võrukeelsena.

Kevadel tasub puid ja põõsaid tähelepanelikumalt vaadata. Nad on tõesti väga ilusad! Kastanitel on õitsemise ajal justkui küünlad küljes, sirelite seest võib õnneõisi leida ja õunapuudest ma parem ei räägigi – need on nagu vahukoorega üle piserdatud ja mõjuvad oma valges õieehtes äärmiselt pidulikult. Iga puu on omamoodi tore ja mõni puu tundub veel kuidagi eriti sõbralik ja lahe. Näiteks Võrumaal kasvav Tamme-Lauri tamm, millest Mikk Sarv sulle räägib.

On hea, et emadepäeva just sellel ilusal kevadisel ajal peetakse. Emad on ju enamasti nagu hullud kõiksugu lehekestes, lillekestes ja muu säärase järele ning rõõmustavad laste kingitud õite üle väga. Kui sul aga juhtumisi nohu on, ja sa metsa või lillepoodi ei pääse, siis soovitan sul teha lill hoopis paberist. Paberroosi valmistamist saad õppida meisterdamisleheküljelt.

Lahedat lehekuud!

TÄHEKE

Jutumull, jutumull

Aprillikuu jutumullimängus tahtsime teada, mida ütleb varakevadine lill keelt limpsavale lehmale. Naljakaid vastuseid tuli väga palju. Aitäh kõigile!

Auhindadeks on seekord videokassetid „Vanake Hottabõts“ ja „Lendav viirastuslaev“. Need saavad Hanna Tuus ja Sirje Maria. Ergutusauhind, milleks on Aino Perviku raamat „Kallis härra Q“, läheb Maria Kuhile. Palju õnne!

Võiduvastused

Lill ütleb: „Kuule lehm, palun ära mind täna veel ära söö! Söö parem homme, sest täna õhtul pean ma sünnipäevale minema!“

Sirje Maria (8 a), Põlva

Lill ütleb: „Kuule, Lehmatädi, ehk laenad natuke sooja piima? Varsti tärkavad minu vennad!“

Hanna Tuus (10 a), Kuressaare

Ergutusauhind

Lill ütleb: „Ära tee, ära tee! Ma olen liiga noor, et surra!“

Maria Kuhi (9 a), Tallinn

Uus jutumull

Maikuu jutumullipildil matkavad isa ja poeg Võrumaale. Mida ütleb paljunäinud vares Lõuna-Eesti ilust lummatud matkaskellidele?

Ootame sinu vastust 20. maini meiliaadressil taheke@taheke.ee või lahtisel postkaardil aadressiga Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn.

Vastusele lisa kindlasti oma nimi, vanus ja aadress!

Auhindadeks on Oskar Lutsu raamatud „Kevade“ (Eesti Päevalehe raamat) ja Lucy Cousinsi „Meisi värviraamat“ (Väike Vanker).

Joonistanud HILLAR METS

Eesti parim lasteraamat selgunud!

Võiduraamatu autor Andrus Kivirähk

Veebruarikuu Täheke kutsus kõiki lapsi üles osalema Nukitsa konkursil – hääletama kahe viimase aasta parimat Eestimaa lastekirjanikku ja kunstnikku. Aitäh kõigile, kes vastasid Eesti Lastekirjanduse Teabekeskuse üleskutsele! Kokku hääletas tänavu 6415 last ja 301 täiskasvanut.

1. aprillil kuulutati siis võitjad välja. Võiduraamatuks sai ülekaalukalt (1001 häälega) “Limpa ja mereröövliid”. Nukitsa said kirjanik Andrus Kivirähk ja kunstnik Anni Mäger.

Teise koha sai kirjanik ja kunstnik Edgar Valter raamatuga „Pokulood”. Valteri valisid oma

lemmikuks ka täiskasvanud hääletajad.

Kirjaniku kolmanda koha pälvis Leelo Tungal “Siil Felixi” raamatusarja eest („Siil Felix ja päkapliks Kerli”, „Siil Felix ja kriminaalne loomaaed”, „Siil Felix ja sekelduste sügis”). Kunstniku kolmanda koha sai sama sarja piltide eest Regina Lukk-Toompere.

Kokku hinnati Nukitsa konkursil 127 raamatut, mis on ilmunud aastatel 2004–2005. Kes tahab teada, mitmendale kohale jäi tema hääletatud raamat, leiab konkursi täielikud tulemused Eesti Lastekirjanduse Teabekeskuse kodulehelt: <http://www.eltk.ee/>.

Aastaajad meie Euroopa kodus

AJAKIRI TÄHEKE JA EUROOPA PARLAMENDI INFOBÜROO KUULUTAVAD LASTELE VÄLJA SUURE KUNSTIVÕISTLUSE “AASTAJAD MEIE EUROOPA KODUS”.

OOTAME 4–10-AASTASTE LASTE PILTE EESTIMAA SUVEST, SÜGISEST, TALVEST JA KEVADEST, LASTE TEGEMISTEST MAAL JA LINNAS, OMA KODUST, ARMSATEST PAIKADEST, LÄHEDEST INIMESTEST JA LEMMIKLOOMADEST.

Joonistused, maalid, kollaažid jms palutakse saata 30. septembriks 2006. a aadressil Euroopa Parlamendi infobüroo, Rävåla pst 4, 10145 Tallinn.

12 parimat tööd trükitakse Euroopa Parlamendi 2007. aasta seinakalendris ja kõige vahvamatest piltidest valmivad Euroo-

pa Parlamendi 2007. aasta uusaastakaardid.

2006. a oktoobris avatakse Tallinnas Euroopa Majas võistlustööde ülevaatenäitus. Võistlusele laekunud töid avaldab ajakiri Täheke, samuti pannakse valitud tööd üles Tähekesse ning Euroopa Parlamendi infobüroo kodulehele internetis.

Publimad autorid kutsutakse Tallinnas toimuvale Euroopa Parlamendi peole, kus neile antakse oma pildiga kalender. Plaanis on välja jagada muidki vahvaid auhindu!

Kevade viimased jututunnid

Selle kevade viimased jututunnid toimuvad maikuu kahel esimesel laupäeval kell 11 Tallinnas Apollo Raamatumajas ja kell 13 Kristiine keskuse Apollo raamatupoos. Tartus saab ettelugemist kuulata kell 11 Tartu kaubamaja Apollo raamatupoos.

Jututundide kava

6. mai – loeme Heiki Vilepi raamatut “Kapiukse kollid jälle platsis”.
13. mai – loeme koos emadega uut unejuturaamatut “Hääd ööd! Emade öhtujutte”.

KAUKSI ÜLLE
Õhtul koos emaga

- EMA, AE, EMA, MIS MÖTLED SA SEAL?
- LAPS, HEI, LAPS, ON UNI MUL PEAL.
- EMA, AE, EMA, ÜKS FILM TULEB HEA.
- LAPS, ELUKINOGI TÄIS ON MU PEA.

- EMA, IMEAUTO LENNATA SAAB
JA AJADA JUHIGA JUTTU.
- KA HOBUNE TARK, JUHI KOJU TOOB,
KUI SEE VÄSINULT JÄÄNUD TUTTU.

- EMA, KAS SA OMA EMAGA
EI VAADANUD TELEKAT KOOS?
- ROHKEM KÜLL KUDUS TEMA JA
MINA OLIN LUGEMISHOOS.

- EMA, KUIS KÜLL VANASTI ELATI,
KAS KA TELEFONIGA RÄÄGITI?
- JAH, LAPS, TELEFON OLI JUHTMEGA
JA ILMA NUMBRINÄIDUTA.

- VANAEMAL EI OLNUD SEDAGI.
- AGA KUI TA ARMASTAS KEDAGI?
- SAATIS LINDUDEST SÕNA.
EGAS MIDAGI...

KAUKSI ÜLLE
Emaj ja isa

TÜTAR, MINA OLEN SINU EMA
JA ISA ON SU ISA.
EMIS ON PÕRSA EMA
JA KULT ON PÕRSA ISA.
LEHM ON VASIKA EMA,
PULL ON TEMA ISA.
LAMMAS ON TALLE EMA
JA JÄÄR TEMA ISA.
MÄRA ON VARSA EMA,
TÄKK TEMA ISA.
KANA ON TIBUKESE EMA,
KUKK TEMA ISA.
MAA ON ME EMA,
TAEVAS ME ISA.
OLEME ILMA LAPSED.

Emalt tütreile

KAUKSI ÜLLE

TÜTAR, KUI SINUL SÜNNIB KORD TÜTAR,
ÜTLE TALLE, ET SU EMA,
KELLE EMALE ÜTLES TEMA EMA,
KES OLII KUULNUD OMA EMALT, ET:
ÄRA RINGI KÄI PALJA SELJAGA
EGA VÄLJAVENINUD SUKKADEGA.
KUI KORISTAD TUBA,
SIIS PÜHI KA VOODI ALT.
KUI JALG TATSUB, SIIS SUU MATSUB.
TALVE JÄREL TULEB KEVAD,
SIIS HÜPPAB KA OKSARAAG
OKSARAO PEALE...
MIDAGI OLII VEEL,
KUID KÕIK POLE MEELES
JA KÕIGEST EI SAANUD KA LAPSENA ARU...

Kes kõige armsam, see kõige ilusam

Ühel suurel turul käis vanasti üks viieaastane tüdruk ringi kibedasti nuttes ja oma ema otsides. Vaevalt saadi tema nutusest häälest aru, mis lakkamatult hüüdis:

„Ema, oh emake, mu ilus emake, kus sa oled?“

Inimestel, kes temast edasi-tagasi mööda käisid, oli väga kurb sellist nutvat last vaadata ja kuulata. Mõned, kes tüdruku kurbuse põhjuse teada said, näitasid talle üht ja teist naist, ise küsides:

„Kas see on su ema?“

„Ei, ei,“ nuuksus tütarlaps, „mu ema oli palju, palju ilusam!“

Nüüd astus ligi nii mõnigi ilus neiu, kes näitas ennast nutvale lapsele ja küsis:

„Ehk olen mina su kadunud ema?“

„Ei, ei,“ nuttis kurb laps, „mu ema oli kõikidest inimestest kõige ilusam!“

Mõned naised hakkasid kohe kiusu pärast nutva lapse ema otsima, et saaks näha, kui ilus siis see tema kõige ilusam ema ka on. Viimaks nad leidsidki ühe poolpimedada sandi, keda nähes tütarlaps talle suure rõõmuga vastu jooksis, lapselikult hõiskas ja ütles:

„Ema, ema, mu kõige ilusam, armsam emake! Lõpuks ometi sain sinu juurde!“

Mõned turul olijad naersid lapse ilusa ema üle, aga mõned rääkisid omavahel:

„Jah, eks see kord juba nii on: kes kõige armsam, see on ka kõige ilusam ja parem!“

Jutt on üles kirjutatud Võrumaalt, Vastseliina kihelkonnast Tsäpsi külast (1895)

Emalaeva emadepäev

PEETER SAUTER

Laevad rääkisid omavahel raadio teel: “Emadepäev tuleb, aga kas te teate, kus meres meie emalaev on, läheks viiks talle lilli.”

“Emalaev on Atlandi ookeanis. Aga kust me lilli saame? Kas meri öitseb?”

“Küsime lennukitelt. Nad käivad maal ka.”

“Lennukid, kas te toote emalaevale lilli? Emadepäev tuleb.”

Lennuk vastas: “Mina olen lennuväljal, kus kasvab umbrohi, kas umbrohtu sobib tuua?”

“Umbrohi, nojah, too pealegi, küllap on emalaeval hea meel ikka.”

Ja lennukid ja laevad lendasid ja seilasid emalaeva juurde.

“Oi, kui tore, et te tulite,” ütles emalaev, “aga vabandage, mu raadio kuulis kalaimu nuttu. Maim kaotas oma ema ära. Ma pean minema lohutama.”

“Sa ei ole ju tema emme,” puhkis lennuk, “meie tulime sulle külla.”

“Ja ma korjasin sulle umbrohtu,” pörises teine lennuk.

“On ikka ema,” vangutas väike allveelaev pead.

Korraga ütles nende kõrval vana valaskala, kes oli tahmatult juttu peal kuulanud: “Tead, sellised need emad ongi. Vahel nad lihtsalt lähevad kuhugi, vist peavad minema.”

Joonistanud ALBERT GULK

KÕIGE PAREM
KINGITUS

Oli kord mõte. Ta oli juba sünnist saadik teistsugune kui teised mõtted. Teised olid heledad-siledad, kenasti ümarad ja sõnakuulelikud. Tema aga oli must ja karvane, ronis juba teisel päeval pärast ilmaletulekut pesast välja ega kuulunud ema manitsusi ega õdede-vendade pahan-damist.

Kui mõtted lendama õppisid ja laia maailma lendasid, ei tahtnud keegi musta ja karvast mõtet endale. Siledatel ja ümaratel oli hoopis hõlpsam peremehi ja peavarju leida. Mõtted ei ole ju tehtud sellisteks, et nad oskaksid üksinda elada, neil peab ikka olema mõni peremees või perenaine, kelle peas nad pesitsevad. Meie mõttel aga ei olnud: mustad mõtted ei meeldi inimestele ja kui ta püüdiski mõnele ligi lennata, peletati ta kähku eemale.

Nii jäi meie mõte üksikuks ja kurvaks. Ta elas pööningutel ja varemtes nahkhiirtega koos ega usaldanud enam päevavalgel väljas liikudagi, sest oli kaotanud lootuse, et leiab kedagi, kellele meeldiks. Ta lendas väljas veel vaid öhtul ja öösel.

Kui ta kord niiviisi öhtuhämaras lendas, nägi ta ühe valgustatud akna

Mõte

JAAN KAPLINSKI

taga laua ääres nukrat meest, kelle mõtlik nägu talle meeldis.

Aken oli paakil ja mõte lendas aknast sisse ja istus tasahilju mehe lauale paberite ja arvuti kõrvale.

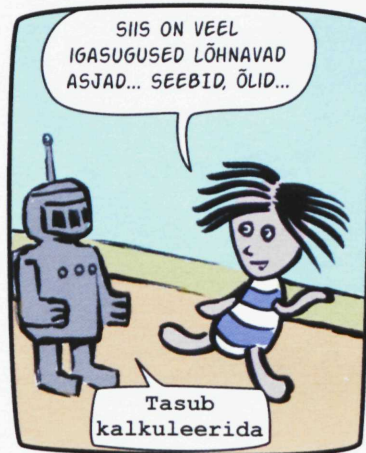
Mees oli teadlane: paberid laual olid täis kriitseldatud valemeid ja võrrandeid, aga paistis, et see, mida ta otsis, ei tulnud kuidagi välja, sellepärast ta nukker oligi.

Äkki märkas teadlane lauaserval konutavat musta ja karvast mõtet. Ta vaatas mõttele otsa ja järsku läks ta nägu naerule, ta hüüdis: "Heureka! Leidsin! Must energial!" Teadlane haaras pliiatsi ja hakkas kiiruga kirjutama paberilehele uut valemit. Must mõte aga lendas teadlasele pähe ja sellest ajast saadik elavadki nad koos ja on suured sõbrad.

Sest teadlastel on vahel musti ja karvaseid mõtteid vaja, ainult siledate ja ümarate mõtetega kaugele ei jõua.

Joonistanud KALLI KALDE

Väike hiir ja teised loomad

VÄIKE HIIR SÕI SÕSTRAID AIAS,
ÄKKI PÕOSA TAGANT VÄLJA
KARGAS KUTSU MÄNGUMAIAS!
MIDA KUTSU ÜTLES?

AUH!
AUH!

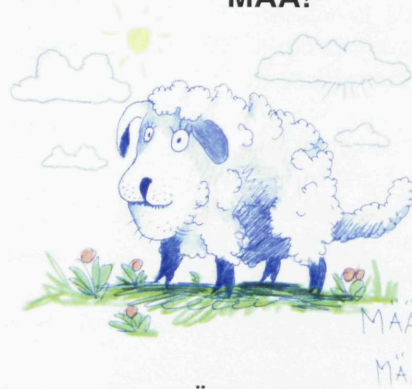
MÄNGUMAIAS KUTSU AGA
SINNA KIIRUSTAS, KUS TUHNIS
RÕOSA PÕOSA LAUDA TAGA.
MIDA PÕOSA ÜTLES?

RÖHH!
RÖHH!

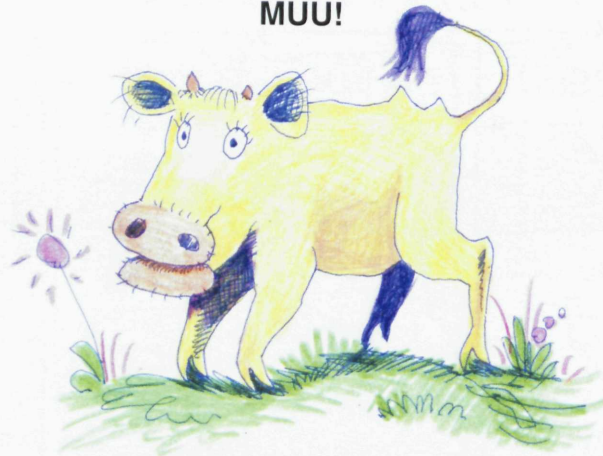
RÕOSA PÕOSA JU VIST TAHTIS
PISUT MÜRADA – JA MÕÖDA
HOOVI LAMBATALLE JAHTIS.
MIDA LAMMAS ÜTLES?

MÄÄ!
MÄÄ!

TALLEKE END ÄRA PEITIS,
VASIKALE KÜLJE ALLA
LAUDAS PIKALI TA HEITIS.
MIDA VASIK ÜTLES?

MUU!
MUU!

VASIKALE ROHTU TOODI,
SÕIME ALT PEA VÄLJA PISTIS
KIISU, ARMAS HULLUMOODI.
MIDA KIISU ÜTLES?

NJÄU!
NJÄU!

KIISU VÕIDUJOOKSU STARDIST
SÖÖSTIS RAJALE, KUID KIIREM
TA EI OLNUD VÄIKSEST PARDIST.
MIDA PIILU ÜTLES?

PRÄÄK!
PRÄÄK!

PART SEAL TIIKI PLARTSAS SAMAS,
NII ET PIISKU PRITSIS PEALE
VARSALE, KES KALDAL LAMAS.
MIDA HOBU ÜTLES?

IH-HAH-HAA!
IH-HAH-HAA!

HOBU KAPPAS MÖÖDA AASA,
VÄIKE HIIR TA TURJAL ISTUS,
TEHES VAHVAT SÕITU KAASA.
MIDA HIIR SIIS ÜTLES?

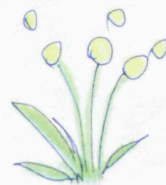
PIIKS!
PIIKS!

VÄIKE HIIR LÄKS KODU POOLE.
SILM EI SEISNUD LAHTI HÄSTI,
JALAD KÄISID RISTI-RÄSTI –
PÄEV SAI TOIMEKAS JA TULUS,
RINGI JOOSTES KIIRELT KULUS.

HOPS! – TA KODUS PÕHKU PUGES.
RAAMATUST KOLM SÕNA LUGES –
JA SIIS JUBA UNI LASKUS,
SILMAD SULGES SELLE RASKUS.

EUGENIE FERNANDESE luuletuse on inglise keelest tõlkinud WIMBERG.
Luuletus on ilmunud samanimelises raamatust 2005. a. (Kirjastus Egmont Estonia)

JUHANI PÜTTSEPP

Metssigu Vaatamas

LÄKSIME JÕE ÄARDE METSSIGU
VAATAMA.

PANIME ENNE MAISI LUME PEALE MAHA.

MAIS ON METSSEA JAKS MAIUSTUS,
NAGU LAPSELE KOMPVEK.

PANIME MAISI MAHA, ISE PEITSIME
END KUURI NURGA TAHA OOTAMA.

OOTASIME, OOTASIME, JA SEAD TULIDKI
MAISI JUURDE.

TOSIN PÕRSAST JA ÜKS JURAKAS
EMIS HAKKASID MAISI SÖÖMA.

KÜLL OLI ILUS NEID LOOMI VAADATA.

KORRAGA TÕMBAS EMIS KÄRSAGA
TUULT.

TUUL OLI JUST KUURI POOLT, KUS ME
PEIDUS OLIME.

EMIS TEGI SELLIST IMELIKKU HÄÄLT
JA PANI PADAVAI METSA, PÕRSAD
SABAS.

MUL TULI SIIS MEELDE, ET OLIN ENDALE
HOMMIKUL LÖHNAÕLI PEALE SAPUTANUD.
OH SEDA ÕNNETUST!

OOTASIME VEEL TUNNIKESE, METS
PÜSIS VAIKSELT.

ENAM IIALGI EI TEE MA SELLIST LOLLUST,
ET LASEN SELLE PÄEVA HOMMIKUL,
KUI METSSIGU VAATAMA LÄHME,
ENDALE LÖHNAÕLI KAELA PEALE.

J A VAATA, KUI HEA NINA NING TUNDLIK
MEEL ON METSSEAL.

NALJAD

Tuli kevad. Vihmaussid pistid pead mulla alt välja.

"Isa, mis see suur ja kollane seal üleval on?" küsib ussilaps.

"See on päike," selgitab isa. "Ilus, eks?"

"Aga mis on see sinine päikese ümber?" uurib ussilaps edasi.

"See on taevas, poja."

"Aga mis on see roheline meie ümber?"

"See on haljas rohi."

"Ja need toredad lõhnavad asjad rohu sees?"

"Need on ju lilled!"

"Aga isa, kui kõik see maailm seal üleval nii ilus on, miks siis meie maa all pimeduses elame?" imestab vihmaussilaps.

"Sellepärast, poeg, et maa all on meie kodumaa ja me oleme tema üle uhked!"

Juku on emaga turul maasikaid ostmas. Üks müüja otsustab eriti lahke olla ja pakub Jukule:

"Võta, poiss, peotäis maasikaid! Head magusad!"

Juku ei kõssagi.

"Kas sulle ei maitse maasikad? Milles asi?"

"Maitsevad küll."

Seepeale võtab kaupmees ise suure peotäie maasikaid ja pakib need Juku jaoks kilekotti.

Ema ja Juku lähevad edasi.

"Miks sa, Juku, äkki nii häbelikuks muutusid, kui maasikaid pakuti?" pärib ema.

"Ma ei muutunud häbelikuks. Lihtsalt kaupmehe pihku mahub rohkem marju kui minu omasse...."

Väike Mari on emaga poes ja nõuab, et talle ostetaks komipakk:

"Kui sa mulle kommi ei osta, hakkab sind kõigi kuuldes vanaemaks kutsuma!"

Hiljuti ilmus Juhani Püttsepa raamat "Anni rännuteel", mida Võru I põhikooli 1.a klassi lapsed soovivad kõigile!

Jaanuarikuus algasid meie koolilpäevad nii, et Richardi emme tuli meie klassi hommikuringi ja luges iga päev ette kaks peatükki raamatust, kus teatrinukk Anni käib ümbermaailmareisil. Ainult siis, kui olid külmapühad, ta lugemas ei käinud, sest meid ei olnud koolis.

Nukk Anni Võru

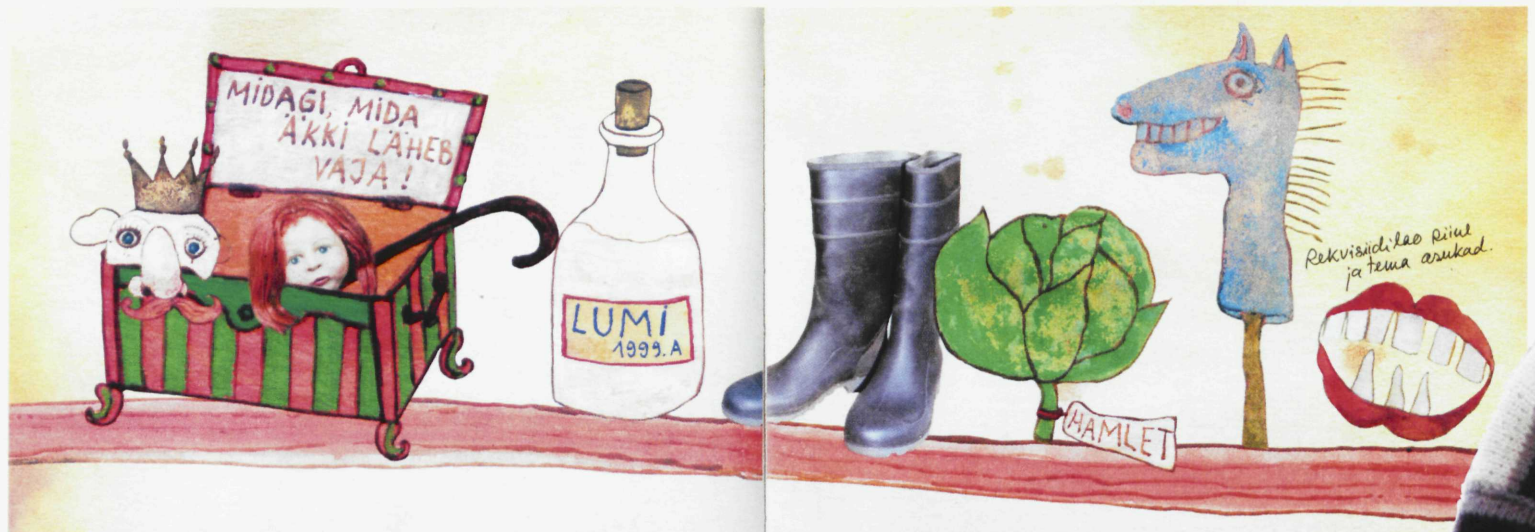
See raamat räägib nukk Annist, kellest algul oli olemas ainult pea. See oli natuke kurb ja meil oli väga hea meel, kui talle keha ka tehti. Kui teater kinni pandi, siis ei teadnud, mis Annist saab. Hea, et teda prügikasti ei visatud. Ta sai hoopis endale hea sõbra Jaagupi, kes ta enda poole elama võttis.

Siis otsustati, et Anni läheb ümbermaailmareisile. Ta sai isegi passi. Reis oli väga põnev. Anni nägi igasuguseid asju. Kõrb oli nagu suur liivakast. Ta nägi reisil kaameleid, pingviine, kangurusid. Austraalias on sellised naljakad liiklusemärgid, mille peal on kangurupilt, ja see märk hoiatab sõitjaid, et kangurud võivad tee peale hüpata. Ühel maal, kus on sõda olnud, ei mängi lapsed kunagi sõda, sest see ei ole nende arvates lõbus mäng. Selle auto nimi, millega nad reisisid, oli Helena. Helena oli Anni sõber.

Lõpuks jõudis Anni koju tagasi. Meil oligi temast vahepeal juba kahju, sest ta igatses reisil väga kodu järele. Anni nagu läks reisil katki ja kleebiti kleepindiga kinni. Eestisse jõudes käis ta teatris ravil tädi juures, keda kutsuti Heldetaevas, sest ta ütles kogu aeg: "Helde taevas!" See tädi on joonistanud kõik selle raamatu pildid. Ta tegi Anni näo jälle ilusaks.

Anni lugu meeldis meile. See õpetas, et nukku eest tuleb hoolitseda ja et kui nukk reisile läheb, siis saab talle passi teha. Selle võib ju päris ise ka valmistada. Me vaatasime reisi teekonda gloobuse pealt ja nägime, et Eesti on nii väike, et mahub kõige väiksema näpu alla ära. Ja me saame nüüd paremini aru, et kodus on ikka väga hea olla.

Me õppisime mõned uued sõnad ka. "Priske" võib öelda siis, kui keegi ei ole just päris paks, aga näeb välja

lastel külas

selline suurem ja tugevam. Ja "iga roju oma koju" oli naljakas ütlemine. Ainult "roju" ei või öelda – see on ebaviisakas.

Hea, et see raamat trükiti, ja hea, et Juhani Püttsepp, kes selle kirjutas, olemas on. Ta käis meil külas ka. Tal oli kaasas Anni. Annil oli kaasas kott koos raha ja passiga. Annil olid tedretäpid näos. Need on ilusad. Elva koolist oli Anni saanud uued triibulised sokid.

Juhanil oli kaasas veel kaks nukku. Need olid Anni sõbrannad. Need nukud said Juhani koju niimoodi, et Juhani ostis ühe endale jõuluks ja teise sünnipäevaks. Pakkis ilusti ära ka ja siis kõik imestasid, et kes Juhani nile nii uhke kingituse tegi.

Juhani on selline suur mees. Tema kohta vist võibki priske ütelda. Ta rääkis, et mida vanemaks ta saab, seda rohkem ta nukkedega mängib. See on täitsa imelik. Enne me

ei osanud arvatagi, missugune Juhani on. Mõned arvasid, et ta on vana ja hallide juustega ning mõned vastupidi. Selgus, et Juhani on selline keskmine. Juhanil on endal ka lapsi. Neli tükki. Neil on toredad nimed. Pääsu oli kõige ilusam nimi. Juhani kinkis meile raamatu "Kunstnik Johannese üpris kummalised lood". Mõned lugesid selle kohe järgmiseks päevaks läbi.

MEIE LOOD

Juhani kirjutab tavalistest asjadest põnevalt. Meie proovisime ka niimoodi kirjutada. Siin on mõned meie lood.

Mul on kodus lagi. See on õudne. Seal kasvavad puud. Need puud võtavad mind kinni. Laes on veel silmad. Ma ei käi eriti kodus, aga ma saen puud maha, kui ma ostan sae. Siis ma saan jälle kodus käia.

Richard

Minu kodus on dinosaurus. Ta on väga armas. Kui ta oleks elus. Ta tuleb mulle alati kaissu. Mul on tunne, et ta vahel räägib minuga. Ta käib minuga ujumas. Ta on minu parim sõber. Tema saba peale kasvasid sarved. See dinosau-

rus on imede dinosaurus. Ta isegi mängib minuga kabet. Ta võidab mind kabes kogu aeg. Talle kasvab nüüd hoopiski sada tiiba.

Sheila

Minul on kodus raamat. Tavaline raamat. Aga ükskord, kui mina raamatut lugesin, hakkasid tähed raamatus hüppama. Mina võtsin kleeplindi ja panin kleeplindi tükid tähtede peale. Siis tähed enam ei hüpanud.

Liisa

Lastega vestles Richard Ojari ema Triinu.

Joonistanud JANE KAAS ehk HELDETAEVAS

NALJAD

Juku tuleb koolist ja teatab isale: „Isa, ma kirjutasin täna sinust kirjandi!“

„Tõsi või? Mis teemal siis?“ imestab isa.

„Teemaks oli: „Minu eeskuju.“

„Oo, ja mis sa sinna siis kirjutasid?“ pärib isa meelitatult.

„Noh, et sa oled tugev, tark ja õiglane.“

„Aitäh, pojake, ma ei teadnudki, et ma nii tore mees olen.“

„Mis sa nüüd, paps. Ma lihtsalt ei tea, kuidas seda nime kirjutada: Shwarznegger, Scwaceneeger, Schwarstnegger...“

5-aastane Mari kirjutab näidendi. Tegelasukjudeks on prints, printsess ja keegi vananimene, 18 aastat vana.

Tädi otsustab Jukule pakkuda apelsini. Juku võtab apelsini kätte.

Tädi: „Noh, Juku, mis sa ütled?“

Juku: „Kas sa siis ise ei tea, et apelsin tuleb enne söömist ära koorida?“

Juku leiab maast hobuseraua. Tal on väga hea meel, sest on teada, et hobuseraud toob õnne. Juku näitab leidu nooremale vennale:

„Kas sa tead, mis see tähendab, kui hobuseraua leiad?“

„Tean küll. Üks väike vaene hobu jookseb nüüd kusagil paljajalu...“ ütleb vennake nukralt.

Väike Mari küsib emalt:

„Emme, kas sa tead, kui palju on ühes hambapastatuubis pastat?“

Ema vastab:

„Ei, kullake, seda ma küll ei tea.“

„Aga mina tean!“ hõiskab Mari.

„Täpselt vannitoe kraanikausist elutoa diivanini!“

Suur ema ja õnneämblik

Indrek tahtis loomadele vanni teha, aga Liina rebis tal lamba käest.

„Minu lammast küll märjaks ei tee!“ nähvas ta vennale ja põgenes, lammas käes, oma tupp.

„See ei ole sinu lammas!“ hüüdis Indrek ja prõmmis rusikatega vastu õe ust.

„On küll. Minu kaisulammas. Ma ei taha endale mingit märga kaltsu voodisse.“

Indrekul tulid pisarad silma ja suure vihaga vi-rutas ta veel paar põmakat ukse pihta.

Vanaema tuli köögist.

„Mis te siin jälle näaklete! Ei saa nüüd öde ja vend omavahel mängitud! Nagu koer ja kass.“

„Liina on loll!“ ütles Indrek.

„Nii ei räägi,“ pahandas vanaema. „Hakka pa-rem joonistama. Näe, homme on emadepäev. Tee emale üks ilus kaart.“

Vanaema võttis ülevalt riulist valge paberi ning värvpliatsid. Ja kuigi Indrek oli veel üpris tige, hakkas ta ometi laua taga nohisedes joonistama. Emale mõtlemine tegi tuju palju paremaks. Emale oleks talle ikka appi tulnud ja lam-ba Liina käest ära võtnud, lootis Indrek. Aga ema oli tööil. Indrek püüdis joonistada hästi ilu-sa ema.

Varsti hiilis ka Liina oma toast välja ning istus teisele poole lauda Indrekut uudistama. Indrek pani pildile käe varjuks ette.

„Miks sa ainult ema joonistad? Miks sa isa ei tee?“ küsis Liina.

Indrek ei vaadanud Liina poole.

„Homme on ju emadepäev,“ pomises ta ja võttis karbist sinise pliatsi.

„Mis siis,“ arvas Liina, „Mina teen ikka. Muidu isa on õnnetu, kui teda pildi peal pole.“

Indrek vaatas oma pilti. Ema oli peaaegu val-mis. Natukene jäi veel ruumi. Võis küll ühe isa joonistada.

Kui ema ja isa õhtul koju jõudsid, jooksis Indrek õhinal neile pilti näitama. Ta ei suutnud ometi nii ilusat pilti homseni peidus hoida.

„No küll on uhke!“ kallistas ema Indrekut. „Kas see olen tõesti mina?“

Indrek noogutas õnnelikult. Emal oli seljas tore sinine kleit, mis kattis peaaegu terve lehe.

„Ja see on issi,“ näitas Indrek näpuga väikest mehikest pildi servas otse ema kinga kõrval.

Liina kiikas kikivarvul pilti ema käes ja hak-kas naerma.

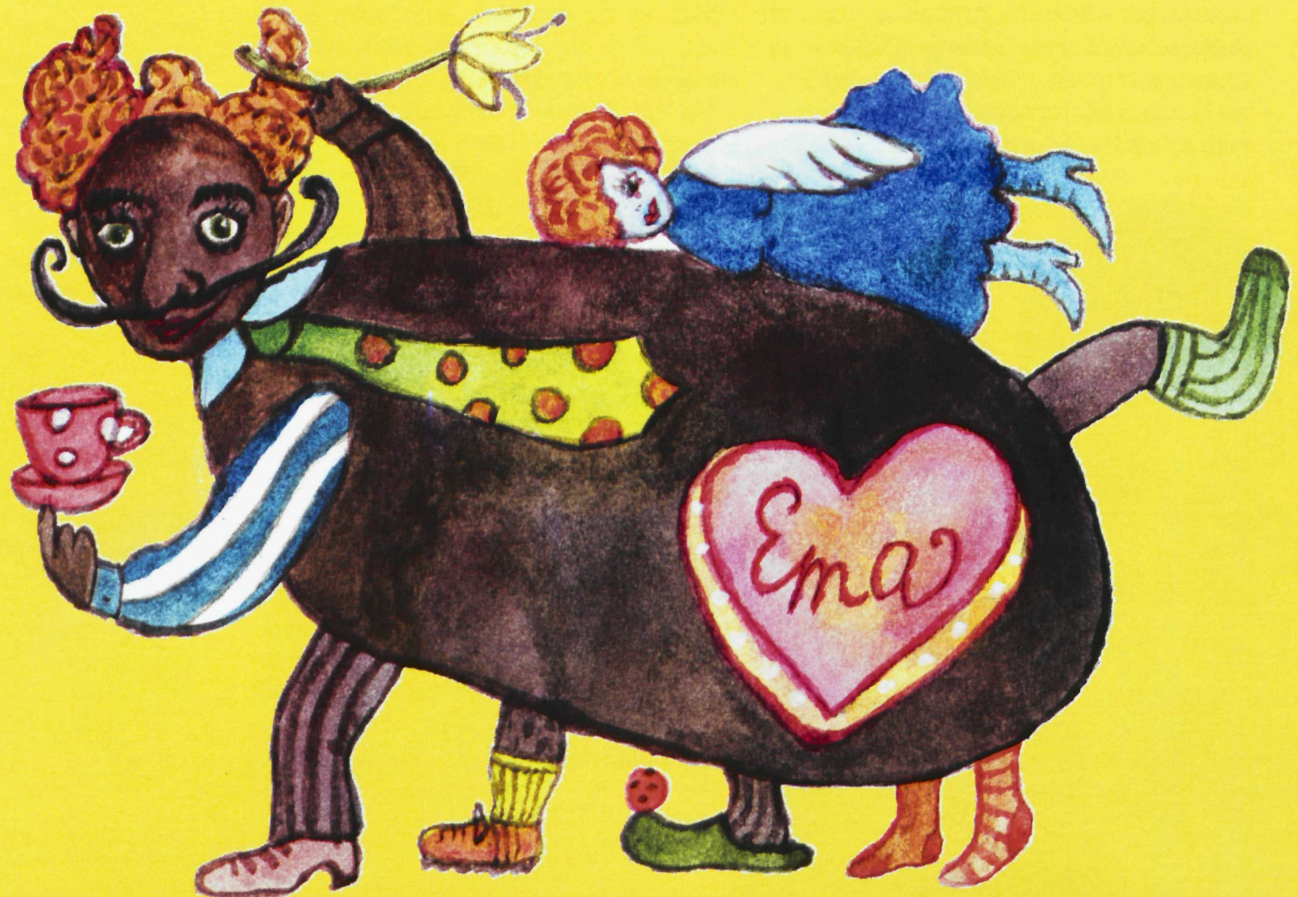
„Miks mina nii pisike olen?“ venis isa nägu pikaks. „Nagu kirp.“

„Rohkem ei mahtunud,“ kehtas Indrek õlgu.

„Isa on nagu laps,“ naeris Liina.

„Eks ta vahel ongi laps,“ püüdis ema isa lohu-tada ja andis talle musi. „Armas laps.“

Ema ja isa läksid kööki sööma, aga Indrekul jäi süda natukene kripeldama. Ta võttis mus-ta pliatsi ja hiilis laua juurde, kuhu ema kingi-tud pildi oli jätnud. Kiiresti, kiiresti sirgeldas ta väikese mehikese üleni mustaks ning joonis-tas talle kaheksa jalga. Väikesest isast sai kor-raga ämblik. Õnneämblik, sest ämblikud toovad ju õnne. Küllap isa nüüd rõõmustab, kui ta seda pilti näeb, arvas Indrek. Ja kui isa on rõõmus, siis on ka ema rõõmus ja Liina on rõõmus ja kogu pere on rõõmus ning kõik on jälle hästi.

Draamake

2006

Väike Katariina on näitleja tütar. Ta on sellest ajast saadik, kui ta oli veel põlvkõrgune ja ei osanud päris üksinda kõndidagi, isaga teatris kaasas käinud. Ta on kolanud selle kirjutes kostüümiladudes, hulkunud hirsuurte lavataguste ehitiste vahel, jalutanud tühjal suurel laval, kui tuled ei põle ja kedagi saalis pole, ning istunud proovide ajal punastel sametistel toolidel. Katariina jaoks on teater tavaline. See on koht, nagu kodugi – omamoodi küll eriline, ent siiski tuttav.

Katariina sõber Joosep pääseb aga teatrisse vaid siis, kui ta emal või isal on aega teda mõnda etendust vaatama viia. Joosepi jaoks on iga nukk ja tegelane imestamapanev. Kuidas küll inimesed laval nii suured tunduvad? Kui hästi nad laulda oskavad! Kui toredaid nalju nad teevad! Joosep isegi kadestab natuke Katariinat. Temagi tahaks näha, mis on lava taga ning kuidas igal õhtul uus ime sünnib. Mõnikord ta astub peegli ette, võtab kätte mängumõõga ning kujutleb end mõneks teatris nähtud põnevaks tegelaseks.

Ühel päeval saavad Katariina ja Joosep kuulda toredat uudist. **NIMELT TOIMUB MAI LÖPUS TARTUS LASTE JA NOORTE TEATRIFESTIVAL "DRAAMAKE 2006"** ning Katariina isa, kes on sinna esinema kutsunud, lubab lapsed endaga kaasa võtta! Isa räägib neile, kuidas Tartu muutub 27. mail justkui suureks karnevalilinnaks. Tänavatel on värvilised telgid, kus tehakse tsirkust ja teatrit, jagatakse õhupalle, laudakse, müüakse head ja paremat ning saab endale teha lasta näomaalinguid. Mis veelgi lahedam – lapsed saavad ise teatri tegemises kaasa lüüa – joonistada lavakaunistusi, kanda kostüüme ja mängida osa väikeses näitemängus.

Küll Katariina ja Joosep rõõmustavad! Eriti Joosepi!

TIIU LAKS

Joonistanud JANE KAAS

Igal kevadel kirjutavad vana Võrumaa (Võru, Põlva maakonna ja Hargla-Lüllemäe kandi) lapsed võru keeles jutte ja luuletusi konkursile „Mino Võromaa”. Hiljem trükitakse need ka raamatusse. Siin on teilegi lugemiseks mõned konkursile saadetud võrukeelsed lood, mis on teie jaoks eesti keelde tõlgitud.

Mõmmi ja Pontsu päeva-plaan

Mu koerad vaatasid teineteisele otsa ja mina mõtlesin, millest nad küll võiksid uriseda.

Mõmmi: „Oled sa juba virgunud?”

Pontsu: „Auh, jah!”

Mõmmi: „Mis me täna teeme?”

Pontsu: „Mängime ja jookseme ringi.”

Mõmmi: „Ei, täna küll ei viitsi! Me oleme ju iga päev mänginud ja jooksnud.”

Pontsu: „No mis meil siis täna plaanis võiks olla?”

Mõmmi: „Magame edasi!”

Pontsu: „Hea mõte! Urr, auh!”

**Kristofer Kottise, 1. kl,
Ruusa kool**

Maarja Prätz, 5. kl, Antsla gümnaasium

Ema punane jope

Kui mu ema oli väike plika, siis juhtus temaga selline lugu.

Emale oli ostetud uus punane jope. Oli õhtu ja loomade toitmise aeg. Ema pani oma uue jope selga ja läks vanavanaemaga kanadele teri ja putru viima. Äkki hakkas ema kõva häälega karjuma. Vanavanaema ehmatas selle peale ja jooksis vaatama: suur punane kukk oli emale turja karanud ja rippus jope küljes. Vanavanaema peletas kuke eemale ja viis ema teisele poole aeda. Järgmisel päeval läks ema jällegi õue, aga pani selga teist

väri jope. Kukk ei teinud temast välja-gi! Rahu oli jälle majas.

Suurele punasele kukele lihtsalt ei meeldinud, et veel keegi temaga sama värvi oli.

**Karl-Madis Kärtmann, 2. kl,
Ruusa kool**

Lugu talledest

Mu vanaemal oli üksvahe palju koduloomi. Ta kasvas lehma, sigu, lambaid, kanu ja parte. Ükskord suvel aga juhtus huvitav lugu.

Hommikul saadeti lehmakari ja lambad koplisse sööma. Lõuna paiku tu-

lid lehmad lauta, sest oli lõpsiaeg. Kui tavaliselt sai vanaema ühelt lehmalt peaaegu ämbritäie piima, siis nüüd sai ta vaevalt pool ämbrit. Vanaema ei teadnud, mis oli juhtunud.

Peale lõpsi viidi lehmad jällegi koplisse ja vanaema hakkas põllul kopsaid rohima. Korraga nägi ta naljakat asja: väiksed lambatalled imesid lehma nisast piima!

Sellepärast siis saigi vanaema vähem piima, aga selle eest oli tallel del köht täis!

**Karl-Madis Kärtmann, 2. kl,
Ruusa kool**

Põdraemanda ja kitsemamma jutuaajamine

Põdraemand Külli ja kitsemamma Malle saatsid pojad kooli ja mõtlesid, mis oma päevaga peale hakata. Põder helistas kitsele.

Kits: „Tere hommikut, põdraema! Kas sa viitsid minuga täna kohvikusse tulla?”

Põder: „No kui lapsed väga varakult koolist koju ei tule, siis võiks ju minna küll.”

Pereemad tegid kodused toimetused ära ja saidki kella ühe paiku kohvikus kokku. Nad ajasid juttu pereelust ja arutasid telesaadete üle. Kui kell sai kolm, kiirustasid nad koju.

**Elsi Nemvalts, 2. kl,
Ruusa kool**

Maarika Teder, 3. kl, Antsla gümnaasium

Kadri Viijard, 3. kl, Antsla gümnaasium

Kalleke

Mul on kodus talleke,
kelle nimi Kalleke.
Ta ei pure, poksi, haugu,
lööb vaid kepsu ümber lauda.
Ta teeb mää-mää-mää,
süüa soovib ainult head.

Ats Saag, 3. kl,
Käpa kool

M-tähe jutt

Maarja mekib magusaid maasi-
kamarju. Maarjale meeldivad maasi-
sivad. Maarjale meeldib maasikate
mekkimise man* mõistatada. Maarja
mõtleb mõistatusi, mida Maarjal mi-
tut mesti.

Maarja mõistatused meelita-
vad mõistatama mitmeid mudilasi:
Minnisid, Mannisid, Meelised, Mari-
sid, Mikke. Marakratt Marguski ma-
hub mõistatama.

Maarja Variksaar, 4. kl,
Ruusmäe kool
* juures

Kandiline kübar

Kes küll kaotas kalli kandilise küba-
ra? Kaotajaks kandiline Käsna-Kalle!

Kes kandiline keksleb keset keksu-
platsi? Kekslejaks kandiline Käsna-
Kalle! Kalle, kes kadedusest kollane,
keelab kõikidel kekslemise. Kass
Kurri, karu Kati, kaamel Kusta, kukk
Kirju kükitavad kõik kurvalt keksuplat-
si kõrval.

Kaugemal kõnnib kiiresti kits Kal-
mer, kes kannab Käsna-Kalle kaota-
tud kandilist kübarat.

Siim Läte, 4. kl,
Ruusmäe kool

Kaks karu

Kord kiusasid kaks karupoega koo-
pas karuema. Kiusasid kaua, kuni
karuema kihutas karupojad koopast
kaugele. Karupojad kiusasid korda-
mööda. Korruga käes kesköö. Karud
kuulsid kellakõlinat. Korruga karupoe-
gade kõrval kuus kuningat. Kuningad
käskisid: „Kius kadugu!” Kius kaduski
korrapealt. Kuus kuningat kinkisid ka-
rudele kolm kotitait komme.

Mariliis Fomotškin, 4. kl,
Ruusmäe kool

Katri Mets, 3. kl, Antsla gümnaasium

Emadepäevaks oleks tore teha emale väike üllatus. Talle kindlasti meeldib, kui oled midagi ise valmis meisterdanud. Selle õpetuse järgi saad valmistada roose, mis on tore kingitus nii emadepäevaks kui ka ükskõik milliseks tähtsaks päevaks.

Roosi õie jaoks sobivad pehmed paberid, näiteks krepp-paber, salvärätid ja tualettpaber. Roosi varrena saad kasutada hambatikke, grilltikke või peenemaid puuoksi. Vaja läheb ka liimi.

EMALE

MÕELDES

Ise tehtud ning alati värsked ja ilus potilillid

SIIN ON SULLE MÕ

Pane roosid lillepotti ja lisa näiteks värsked lehti.

Lõika paberist umbes 6 cm laiune ja 15 cm pikkune riba. Voldi see pooleks ja tee alumine laheline äär liimiseks. Pane hambatikku paberi ühtse otsa ja tee tikku kinnitamiseks üks tiir.

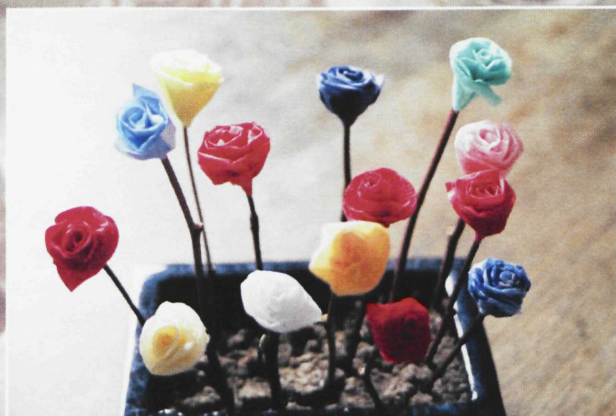
Hakka nüüd paberit ümber tikku kerima. Kerides pigista ainult liimist äärt, nii jääb roos ilus ja kohev.

Vajuta õie alumist osa näppude vahel tugevasti, et anda roosile tugevust ja kuju.

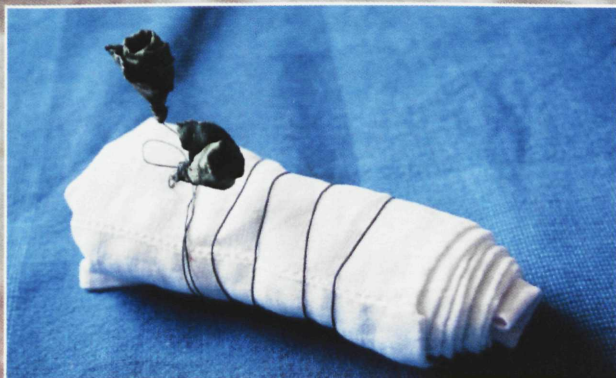
UUED NÄITED, KUIDAS SAAKSID OMA ROOSE KASUTADA

Kirju roosikogum lillealusel

Võid teha emale roosidega kaunistatud hommikuüllatuse.

"Roossein" kunstnik Urmas Viigi näituselt

Roosi õie võid meisterdada ka päris lehtedest, kasutades liimi asemel hoopis traati. Nii saad sellest ilusa pakkimispaela.

Meisterdanud KRISTINA RAJANDO

MIKK SARV

TAMME-LAURI TAMME- EESTIMAA VANIM PUU

Oll' üts matal tammekõnõ,
Kasvi oro perve pääl,
Juure' mullah sügäväl,
Ossa' laia' kahara'.
Latse' käüvä' mäke pite,
Ossakõisi murreldeh.
Murdke, murdke latsekese'
Ladva' jätke järele.
Ladvust saava' latsi' hällü',
Tüvest tüdärlatsi'tooli'.

Urvaste ürgoru lähistel kasvab Eesti suurim ja vanim tammepuu, mille ümbermõõt on ligi üheksa meetrit. Igaüks meist on selle tamme pilti näinud – nimelt on kümnekroonise rahatähe tagaküljel kunstnik Günter Reindorfi pilt sellest puust, mida kutsutakse Tamme-Lauri tammeks.

Rahatähe esiküljel on pilt habemega mehest, kelle nimeks on Jakob Hurt. Tema oli üks väga tulise südame ja hingega inimene, kes suutis sütitada kogu meie rahva üles kirjutama muistseid lugusid ja laule. Neid on praegugi mõnus lugeda ja laulda ning oma elu nende järgi seada.

Tamme-Lauri tamm kasvab Urvaste koolimaja lähedal Tamme-Lauri talu maa peal. Arvatakse, et see puu on viimane tunnusmärk vanast tammemetsast. Tamme-Lauri tamme peetakse ligi 800 aastaseks.

Kuigi Tamme-Lauri tamm Urvastes on Eesti suurim tamm, on ta vaid 16 meetrit kõrge. Nii võib laulus nimetatud madal tammeke ne olla ka seesama tamm. Tamme juur ulatub tõepoolest väga sügä-

vale maa sisse, otse põhjaveeni välja. Sellepärast tahabki väiklõua just tamme sisse, et kiiresti otse maa sisse jõuda. Ka Tamme-Lauri tamme on välgud mitmelgi korral lõõnud.

Tammepuu oksad on hästi laiad ja kaharad. Tamme okstest saab teha hea saunaviha. Vahel on hea

panna paar tammeoksa kaseviha sisse. Ometi tuleb hoolega vaadata enne oksa murdmist, et mitte murda ladvaoksa. Nii nagu inimene ei taha, et teda kõige kiirema tegemise juures eksitataks, ei taha ka puud, et nende kiiret kasvamist tüütult segataks. Rõõmsad ja õnnelikud on need puud, kelle

kasvamist ei eksitata, ja need inimesed, kes saavad teha seda, millest hoolivad.

Tammeoksad kõiguvad mõnusa tuule käes. Seda on nii ilus vaadata, et tihti öeldakse lauludes – mina tantsin, kui see tamme, mina nõtkun, kui see nõmme. Hästi tuleb tants välja sellel, kes teeb seda tuliselt, kogu hingest. Tamme moodi tantsimine võib olla ka lihtne tammumine, kuid selles on koos põhjavee sügavus, taeva avarus ja välgu tulisus.

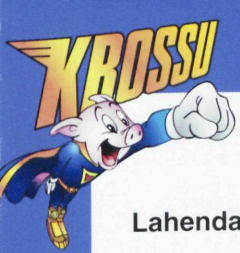
Kirjuta oma puust!

SELLES LOOS ON JUTTU HÄSTI KUULSAST PUUST – TAMME-LAURI TAMMEST, KUID KUULSAID PUID ON EESTIMAAL TEISIGI. TÄHEKE JA EESTI KOOLIMETSAD ÜHENDUS KUTSUVADES ÜLES KÕIKI LAPSI RÄÄKIMA-KIRJUTAMA OMA PUUST. SEE PUU EI PEA OLEMA SUUR JA KUULUS – TÄHTIS ON, ET TA OLEKS SULLE ARMAS JA OLULINE.

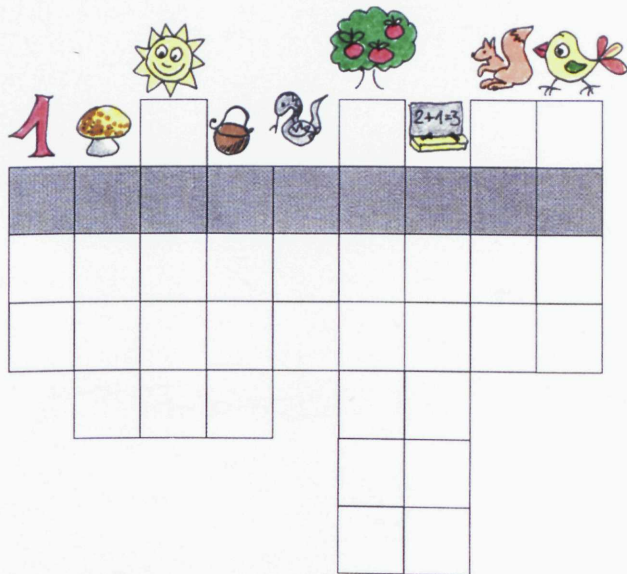
SAMUTI ON TORE, KUI SA SELLEST PUUST KAPILDIJONISTAD VÕI FOTO TEED. LUGU TULEB SAATA 31. MAIKS AADRESSIL: TAHEKE@TAHEKE.EE VÕI ROOSIKRANTSI 6, 10119 TALLINN, VÕI MALUSE KORRAL KA AADRESSIL MIKK.SARV@KOOLIMETS.EE. PARIMAD PUUJUTUD SAAVAD SIIS TÄHEKESES ILMUDA JA PARIMAD KIRJUTAJAD SAAVAD AUHINNAKS RAAMATU „METSAD JA PUISTUD“ KIRJASTUSELT VARRAK.

Pildistanud ARNE ADER

Lahenda ristsõna! (Vastuseks saad võrukeelse sõna)

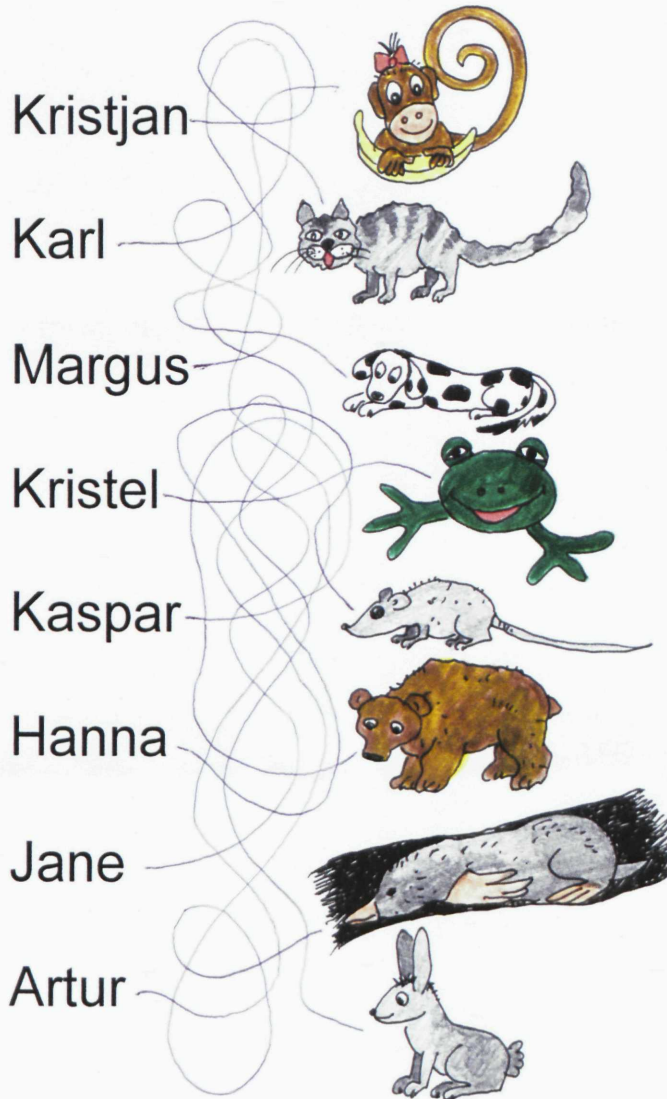

Otsi tabelist üles 12 riideseme nimetust! Otsida võid paremalt vasakule, ülevalt alla või diagonaalis.
SÄRK, SEELIK, KLEIT, PÜKSID, KASUKAS, JOPE, MANTEL, VEST, LIPS, KINDAD, PÖLL, KAMPSUN

K	I	K	A	S	U	K	A	S	M
Q	A	W	K	I	N	D	A	D	A
E	R	M	T	S	Y	U	I	J	N
O	P	Ü	P	Õ	E	A	S	O	T
V	E	S	T	S	D	E	F	P	E
P	G	H	J	K	U	L	L	E	L
L	Õ	S	Ä	R	K	N	Ö	I	Ä
I	Z	L	X	C	V	B	N	M	K
P	E	R	L	K	L	E	I	T	T
S	P	Ü	K	S	I	D	H	U	I

Milline loom on millise lapse lemmik?

Joonistanud ANU LOIGU

SA Kultuurileht
lasteajakiri

Asutatud jaanuaris 1960.
Ilmub kord kuus.

Toimetuse aadress:
Roosikrantsi 6
10119 Tallinn
taheke@taheke.ee

Peatoimetaja
PIRET RAUD

Kunstiline toimetaja
PRIIT REA

Toimetuse telefon
6 463 697

Tähekest saab
tellida
otsekorraldus-
lepinguga

www.tellimine.ee
tel 6 662 535

ESIKAANEL
„Jumalanna tantsib
jänesekapsastega”,

autor
**PEETER
LAURITS**

LEGO

LEGO EXO-FORCE

1992784

ISSN 0134-2266

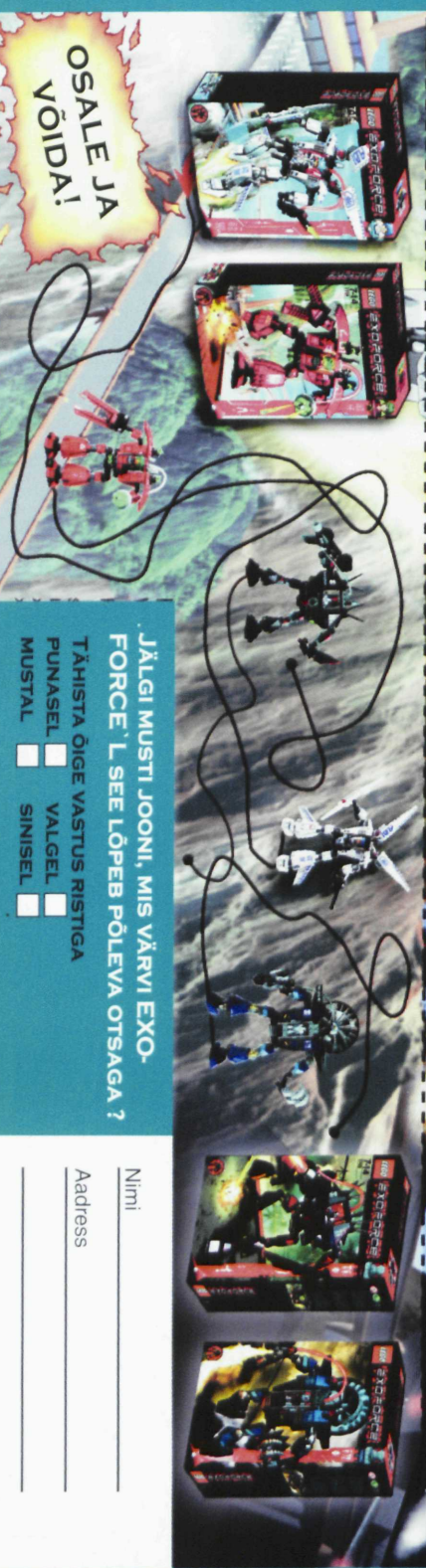

9 770134 226003

SENTAI MÄEL KOHTUVAD METSIKULT RAE-
VUKATES LAHINGUTES OMAVAHAEL INIMESED
JA OELAD ROBOTID. ANULI VAPRAD EXO-
FORCE PULOODID JA NENDE VÕIMSAD VÕIT-
LUSMASINAD VÕIVAD PÄÄSTA ROBOTITE VÕI-
MU KÄEST INIMKONNA. KOGU KOKKU NAD
KÕIK JA JUHI EXO-FORCE VÕIDULE!

... ON AEG TÕUSTA TEGUDELE!

OSALE JA
VÕIDAI!

JÄLGI MUSTI JOONI, MIS VÄRVI EXO-
FORCE`L SEE LÕPEB POLEVA OTSAGA ?

TÄHISTA ÕIGE VASTUS RISTIGA
PUNASEL VALGEL
MUSTAL SINISEL

Nimi _____

Address _____

LEGO and the LEGO logo are trademarks of the LEGO Group. ©2006 The LEGO Group. 4496175/06-Trading

HIND 15 KROONI

JÄRGMINE LEGO LEHEKÜLG ILMUB SEPTEMBRIKUUS

Vastus saada lahtisel postkaardil hiljemalt 19. märks. aadressil Täheke, Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn